

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 9/24
4.10.2024. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Оливере Анђелковић и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у поступку привременог одузимања имовине проистекле из кривичног дела према трећим лицима АА, ББ и ВВ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и пуномоћника власника – трећег лица АА, адвоката Далибора Катанчевића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1 бр.8/24 од 01.07.2024. године, након одржаног рочишта дана 04.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника трећих лица АА, ББ и ВВ, адвоката Далибора Катанчевића, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1 бр.8/24 од 01.07.2024. године, у ставу I.

II Делимичним уважавањем жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у односу на имовину трећег лица АА, супруге окривљеног ГГ, ближе наведену у ставу II побијаног решења, и **уважавањем ове жалбе** у односу на имовину трећег лица ББ и трећег лица ВВ, ближе наведену у ставу III и IV побијаног решења, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** решење Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1 бр.8/24 од 01.07.2024. године, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење **УСВАЈА** захтев јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.6/22 од 23.04.2024. године за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела, па се

ПРИВРЕМЕНО ОДУЗИМА ИМОВИНА

1) од **трећег лица АА**, супруге окривљеног ГГ, са личним подацима као у ставу I, изреке побијаног решења, и то:

-непокретност – катастарска парцела бр. ... КО ..., површине 298м2 потес/улица ..., уписана у лист непокретности бр. ... КО ..., СКН ..., на којој се налазе

породична стамбена зграда површине 53м2, број објекта 1, спратности ПР у ..., улица ... и породична стамбена зграда површине 29м2, број објекта 2, спратности ПР у ..., улица ... и

-путничко моторно возило "...", година производње 2019, број шасије ..., регистраске ознаке ...,

2) од трећег лица ББ, ћерке окривљеног ГГ, ЈМБГ ..., рођене ... године у ..., са пребивалиштем у ..., ул. ..., општина ...,

и то:

-путничко моторно возило марке "...", годиште 2017., број шасије ..., регистарске ознаке ... и

-мотоцикл марке "...", годиште 2021., број шасије ..., регистарске ознаке ..., и од

3) трећег лица ВВ, сина окривљеног ГГ, ЈМБГ ..., рођен.... године у ..., општина ..., са пребивалиштем у ..., ул...., општина ...

- мотоцикл марке "...", годиште 2020., број шасије ..., регистарске ознаке ...,

док се жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у преосталом делу у односу на имовину трећег лица АА, ближе наведену под II изреке побијаног решења, и то три путничка моторна возила чији су формални власници ДД и ЂЂ, **ОДБИЈА као неоснована.**

Управљање привремено одузетом имовином поверава се Министарству правде Републике Србије – Дирекцији за управљање одузетом имовином.

Привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела трајаће најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што ће суд најмање једном годишње, по службеном дужности, а до подношења захтева за трајно одузимање имовине, преиспитати одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1.бр.8/2024 од 01.07.2024. године, ставом I, усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.6/22 од 23.04.2024. године за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела, те је одлучено да се од власника – трећег лица АА, са личним подацима као у изреци, привремено одузме имовина и то 3 ручна сата марке "Rolex", са ближим карактеристикама као у изреци првостепеног решења под I, ручни сат марке "Todor", ручни сат марке "Casio" са ближим карактеристикама као у изреци, те новац у износу од 96.000 евра и 391.000 HUF, те је одређено да ће привремено одузетом имовином управљати Дирекција за управљање одузетом имовином, с тим што ће до подношења захтева за трајно одузимање имовине суд

најмање једном годишње по службеној дужности преиспитати одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела и у оправданим случајевима ту одлуку може укинути или је заменити мером забране располагања привремено одузетом имовином.

Истим решењем под II, одбијен је захтев Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.6/22 од 23.04.2024. године за привремено одузимање имовине, и то да се од власника – трећег лица АА, одузме следећа имовина:

-непокретност – катастарска парцела бр. ... КО ..., површине 298м² потес/улица ..., уписана у лист непокретности бр. ... КО ..., СКН ..., на којој се налазе породична стамбена зграда површине 53м², број објекта 1, спратности ПР у ..., улица ... и породична стамбена зграда површине 29м², број објекта 2, спратности ПР у ..., улица ...,

-путничко моторно возило "...", година производње 2019, број шасије ..., регистарске ознаке ...,

-путничко моторно возило марке "...", регистарске ознаке ..., година производње 2016, одузето по потврди о привремено одузетим предметима број 03/2-3 број 59/22-5 од 14.04.2022. године од ЈАА, формални власник ДД,

-путничко моторно возило марке "...", регистарске ознаке ..., одузетог по потврди о привремено одузетим предметима број 03/2-3 број 59/22 од 14.04.2022. године од АА, формални власник ЂЂ и

-путничко моторно возило марке "...", година производње 2018, регистарске ознаке ..., одузето по потврди о привремено одузетим предметима број 03/2-3 број 59/22 од 14.04.2022. године од АА, формални власник ДД.

Ставом III првостепеног решења одбијен је захтев Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.6/22 од 23.04.2024. године за привремено одузимање имовине од власника – трећег лица ББ и то путничког моторног возила марке "...", годиште 2017., број шасије ..., регистарске ознаке ... и мотоцикла марке "...", годиште 2021., број шасије ..., регистарске ознаке ..., док је ставом IV одбијен захтев да се од власника – трећег лица ВВ привремено одузме мотоцикл марке "...", годиште 2020., број шасије ..., регистарске ознаке ...

Против наведеног решења, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење уважи жалбу и у потпуности усвоји захтев за привремено одузимање имовине Јавног тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.6/22 од 23.04.2024. године, односно у целини одреди привремено одузимање имовине и

-пуномоћник трећих лица АА, ББ и ВВ, у ставу I, због битних повреда одредаба

кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, те преиначи првостепено решење у наведеном делу тако што ће у целости одбити захтев Тужилаштва за организовани криминал за привремено одузимање имовине.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је, у поднеску Ктж.бр.66/24 од 06.09.2024. године предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу пуномоћника трећих лица, адвоката Далибора Катанчевића, а да уважи жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал тако што ће у потпуности усвојити предметни захтев за привремено одузимање имовине, односно у целини одредити привремено одузимање имовине.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на основу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, одржао је рочиште у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, Наташе Трнинић, пуномоћника трећих лица, адвоката Далибора Катанчевића, а у одсуству уредно обавештених трећих лица АА, ББ и ВВ, те је, након читања списка предмета Вишег суда у Београду Пои.По1.бр.8/2024, заједно са свим прибављеним доказима разматрања списка предмета и изјављених жалби, као и изјашњења јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, те пуномоћника трећих лица одлучио као у изреци решења.

По налажењу већа Апелационог суда у Београду, правилно је поступио првостепени суд када је ставом I изреке побијаног решења усвојио захтев за привремено одузимање имовине проистекле од кривичног дела од трећег лица АА, супруге окривљеног ГГ, тако што је од исте одузео три ручна сата марке "Rolex", са ближим карактеристикама као у изреци, ручни сат марке "Todorig", ручни сат марке "Casio", као и новац у износу од 96.000 евра и 391.000 HUF, налазећи да се ради о имовини чији је стварни и фактички власник окривљени ГГ, те да је ова имовина проистекла из кривичног дела у смислу одредбе члана 3 став 1 тачка 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, о чему су у образложењу побијаног решења дати довољни, јасни и аргументовани разлози које као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 3 став 1 тачка 2 и 4 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела којом је прописано да се имовином проистеклом из кривичног дела сматра имовина власника која је у очигледној несразмери са њеним законитим приходима, а да се власником сматра окривљени, окривљени сарадник, оставилац, правни следбеник или треће лице.

Одредбом члана 3 став 1 тачка 8 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано да се трећим лицем сматра физичко или правно лице на које је пренета имовина проистекла из кривичног дела.

Ценећи имовинске прилике окривљеног ГГ, односно да ли су његови законито стечени приходи довољни за куповину предметних станова и стицање новца у наведеном износу, тј. да ли постоји очигледна несразмера између вредности имовине и законито стечених прихода у смислу цитиране законске одредбе, првостепени суд је

утврдио да за окривљеног, према подацима Пореске управе не постоје поднете ППТ пријаве, те да нема података о пријавама на осигурање и одјавама осигурања, нити податка о стажу осигурања, зарадама, накнадама зарада, основицама осигурања, уговорним и другим накнадама и висини уплаћених доприноса, као и да се окривљеном не врши исплата пензија од стране Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

Имајући у виду да према подацима Пореске управе и Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање окривљени није остваривао приходе ни у радном, ни ван радног односа, првостепени суд је правилно закључио да исти реално није био у могућности да стекне девизна новчана средства у износу од 96.000 евра и 391.000 HUF, нити да прибави сатове ближе наведене у изреци под I, чија је укупна вредност у виђеном стању процењена на 5.179.600,00 динара, тим пре када се имају у виду уобичајени трошкови живота породице са троје деце, те је правилно нашао да изведени докази у довољној мери указују на очигледну и изразиту несразмеру између законитих прихода окривљеног и вредности предметне имовине, односно на постојање основане сумње да је окривљени прибавио на незаконит начин предметна новчана средства, као и да је незаконито прибављена новчана средства искористио за стицање предметних мушких сатова, па самим тим ова имовина представља имовину која је проистекла из кривичног дела, у смислу цитираног члана 3 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Приликом извођења оваквог закључка, првостепени суд је ценио и наводе пуномоћника трећих лица да су сатови “Todor” и “Casio” у власништву ББ, ВВ и ЕЕ, деце окривљеног ГГ и трећег лица АА, а да су три ручна сата марке “Rolex” поклон који је треће лице добило на поклон од свог ујака ЖЖ, али је правилно нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Наиме, пуномоћник трећег лица за овакве тврдње није пружио доказе, а осим тога, изјава ЖЖ оверена од стране јавног бележника УОП-ИХ број 1357-2024 од 03.06.2024. године не представља валидан доказ на основу кога се може засновати одлука, јер је на наведени начин само оверен потпис од стране јавног бележника, односно потврђено је да је ова изјава својеручно потписана и да је именовани признаје за своје, при чему не постоји ни један други доказ из којег би се могло утврдити да је ЖЖ предметне мушке сатове “Rolex” поклонио трећем лицу АА.

Жалбом пуномоћника трећих лица, адвоката Далибора Катанчевића оспорава правилност и законитост побијаног решења у наведеном делу тако што се истиче да у конкретном случају нису били испуњени услови за одузимање предметне имовине од трећег лица АА, који су прописани одредбом члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, указујући притом да је сходно одредби члана 2 став 2 овог закона, неопходан услов да је извршењем кривичног дела прибављена имовинска корист, при чему не постоји ниједан доказ да је окривљени ГГ извршио било које кривично дело, а оптужницом ТОК Кт.бр.47/22 му се и не ставља на терет никакво кривично дело чији је елемент стицање противправне имовинске користи, те није јасно по ком основу тужилаштво тражи одузимање било какве имовине. Надаље се у жалби наводи да лица која су у захтеву за привремено одузимање имовине означена као “трећа лица” не могу имати то својство, а с тим у вези, указује се да нико од “трећих лица” никада није ни привођен, а камоли да су учинили било које кривично

дело, нити је на њих пренета било каква имовина ГГ, због чега сматра да имовина ових лица не може бити предмет одузимања.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе пуномоћника трећих лица оценио као неосноване имајући у виду да је за поступак привременог одузимања имовине довољно да јавни тужилац докаже постојање објективне чињенице да се против окривљеног ГГ води поступак због кривичног дела из члана 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, а што је у конкретном случају и учињено, с обзиром да је против окривљеног Јавно тужилаштво за организовани криминал подигло оптужницу због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 став 2 у вези става 1 у вези члана 30 КЗ, на које се примењује наведена законска одредба.

Осим тога, првостепени суд је, полазећи од напред цитираних одредби члана 3 Закона о одузимању имовине правилно утврдио да АА, супруга окривљеног има својство трећег лица, на које је од стране окривљеног ГГ, као стварног власника, пренета имовина ближе наведена под I изреке побијаног решења - предметни мушки сатови и новац у износу од 96.000 евра и 391.000 HUF, а која, према правилном утврђењу суда, представља имовину која је проистекла из кривичног дела, о чему су у претходном делу образложења дати довољни, јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд, те су супротни жалбени наводи пуномоћника трећих лица којима се оспорава овакав закључак првостепеног суда, оцењени као неосновани. Ово посебно када се има у виду да се наведена имовина налазила у државини супруге окривљеног, а да ни она, нити окривљени нису имали законитих прихода из којих су могли да стекну имовину толике вредности, што је више него очигледан доказ да је тај пренос учињен.

Жалбени наводи пуномоћника трећих лица којима се указује да не постоји опасност да би касније одузимање наведене имовине било онемогућено или отежано, с обзиром да је иста већ одузета према потврдама о привремено одузетим предметима, тј. да нису у притежању трећег лица АА, те да самим тим нису испуњени услови за привремено одузимање ове имовине, без утицаја су на доношење другачије одлуке.

Наиме, предметни сатови и новац су одузети по потврдама о привремено одузетим предметима МУП РС – ДП- Управе криминалистичке полиције - Службе за борбу против организованог криминала од 14.04.2022. године, према одредбама ЗКП и то члана 153 ЗКП као трагови кривичног дела и предмети важни за кривични поступак, а имајући у виду да одузимање напред наведених предмета ни по једном основу није предложено у оптужници Јавног тужилаштва за организовани криминал Кт бр.47/22, предмети могу бити враћени у кривичном поступку, те би у том смислу, с обзиром да су у питању покретне ствари, односно сатови и новац, могло доћи до отуђења, скривања или другог преноса који би онемогућио одузимање истих.

Што се тиче, жалбе јавног тужиоца јавног тужилаштва за организовани криминал, Апелациони суд у Београду је нашао да се истом основано побија првостепено решење у делу којим је у ставу II одбијен захтев за привремено одузимање имовине од трећег лица АА, супруге окривљеног ГГ, а који се односи на непокретности ближе наведене у предметном захтеву, као и на путничко моторно возило "...", година

производње 2019, број шасије ..., регистраске ознаке ... Такође се основано побија првостепено решење у ставу III и IV којим је одбијен захтев за привремено одузимање имовине од трећих лица ББ и ВВ, ћерке и сина окривљеног, о чему ће у наставку образложења бити више речи, због чега је овај суд одлучио као у изреци решења под II.

Наиме, у погледу предметних непокретности, првостепени суд је из уговора о купопродаји непокретности од 02.08.2021. године, овереног код јавног бележника ... дана 02.08.2021. године под бројем ОП.У 912-2021, утврдио да је исти закључен између ЗЗ као продавца и АА као купца, да је предмет уговора катастарска парцела број ... КО ..., укупне површине 298 m² и породичне стамбене зграде број 1 и 2 изграђене на наведеној катастарској парцели, све уписане у лист непокретности број ... КО ..., у обиму удела 1/2, да је купопродајна цена износила 25.000 евра, коју ће купац исплатити на дан овере уговора код јавног бележника о чему ће се сачинити посебна признаница, с тим да ће се у продајну цену урачунати и износ дате и примљене капаре од 4.000 евра, тако да купац продавцу уз издату признаницу исплаћује износ од 21.000 евра и то преносом девизних средстава са девизног рачуна купца на девизни рачун продавца, на који начин ће продајна цена у целости бити исплаћена.

Из уговора о купопродаји непокретности од 06.08.2021. године, овереног код јавног бележника ... дана 01.08.2021. године, под бројем ОП.У 945-2021, утврђено је да је исти закључен између ИИ, као продавца и АА, као купца, да је предмет уговора катастарска парцела број ... КО ..., укупне површине 298 m², породичне стамбене зграде број 1 и 2 изграђене на наведеној катастарској парцели, све уписане у лист непокретности број ... КО ..., у обиму удела 1/2, а да је купопродајна цена износила 25.000 евра, а с обзиром да је купац 04.08.2021. године исплатио капару у износу од 2.500 евра, купац ће на дан потврђивања уговора, а најкасније у року од 3 дана, исплатити остатак купопродајне цене у износу од 22.500 евра преносом девизних средстава са девизног рачуна купца на девизни рачун продавца, на који начин ће продајна цена у целости бити исплаћена.

Надаље, у погледу возила за марке "...", које је предмет захтева за привремено одузимање имовине од трећег лица, АА, првостепени суд је из доказа у списима, и то захтева за регистрацију возила од 19.11.2019. године, полисе осигурања број 04 14891360 од 19.11.2019. године, налога за уплату, потврде за регистрацију возила број 747/19 од 18.11.2019. године, документације за возило на енглеском језику, јединствене царинске исправе од 15.10.2019. године, обрачуна царинског дуга од 15.10.2019. године, иностраног рачуна број 9П 129273398 од 11.09.2019. године, рачуна – отпремнице број МР В1 90390 од 18.11.2019. године, изјаве од 18.11.2019. године, пуномоћја за регистрацију од 19.11.2019. године, изјаве од 19.11.2019. године, те потврде о регистрацији возила од истог датума, утврдио да је путничко моторно возило "...", година производње 2019., број шасије ..., регистраске ознаке ..., регистровано на име власника АА, на коме је иста стекла право својине 18.11.2019. године куповином возила од привредног друштва "Delta Motors" DOO за цену од 1.526.633,00 динара, при чему је возило плаћено по рачуну – отпреминци број МРВ 190390 од 18.11.2019. године, која гласи на име АА.

Ценећи наведене доказе, првостепени суд у образложењу побијаног решења на странама 9 и 10, наводи да из истих произлази да је треће лице АА, стварни и фактички власник наведених непокретности и возила, а не окривљени ГГ, будући да у

конкретном случају не постоји ниједан доказ да је окривљени исплатио купопродајну цену, односно на било којих начин пренео имовину проистеклу из кривичног дела на треће лице АА, а на основу које је купљена предметна непокретност и моторно возило "...", те је извео закључак да није било од утицаја да ли је треће лице имало средстава да стекне ту непокретност, налазећи да нису испуњени услови да се од трећег лица АА привремено одузме наведена имовина.

Међутим, по налажењу већа Апелационог суда у Београду, основано се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оспорава овакав закључак првостепеног суда, имајући у виду напред цитиране одредбе члана 3 став 1 тачка 2 и 8 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, те да је тужилаштво доказало поседовање знатне имовине на страни трећег лица АА, њених законитих приходе и очигледну несразмеру између законитих прихода и имовине, док је с друге стране, као једини доказ о законитом пореклу предметне непокретности, од стране пуномоћника трећих лица достављена оверена изјава ЖЖ, брата трећег лица АА, у којој је навео да је предметна непокретност у ... купљена његовим новчаним средствима, како би објединили парцеле које њихова породица поседује у ..., јер је АА власник суседне парцеле. С обзиром да оваква изјава није поткрепљена другим доказима о току новца, иста не може представљати доказ о законитом пореклу наведне имовине.

Осим тога, тврдња пуномоћника да је треће лице АА моторно возило "...", купила од сопствених средстава, делом од новца од продаје својих слика, а делом од новца који је добила од својих родитеља, који су продали стан у ... за купопродајну цену од 40.000 евра, а који новац је припао АА, будући да је постојао договор да кућу у ... наследи њен брат, није учињена вероватном, јер за то нису пружени никакви докази.

Из резултата спроведене финансијске истраге произлази основана сумња да је наведена имовина, чије се привремено одузимање, између осталог, захтева од трећег лица АА, у очигледној несразмери са њеним и законитим приходима, јер је иста, према подацима РФ ПИО остварила законите приходе у периоду од 2003. до 2021. године у износу од 3.146.454,08 динара, односно 29.686,81 евра, док је према подацима пореске управе у истом периоду остварила укупан приход у износу од 2.843.505,57 динара, односно 27.199,43 евра, а треће лице АА наведене непокретности - грађевинско земљиште две породичне стамбене зграде, са по 1/2 идеалног дела све на кп ...КО ... стекла је 02.08.2021. године и 06.08.2021. године, чија купопродајна цена према уговору је износила по 25.000 евра, док је право својине на возилу марке "... " стекла 18.11.2019. године плаћањем по рачуну - отпремнице MRV190390 од 18.11.2019. године, чија фактурна вредност је износила 9.159.798,00 динара, (око 78.000 евра).

Према томе, имајући у виду укупне законите приходе које је АА остварила у напред поменутом периоду, а ценећи и трошкове живота која су окривљени и трећа лица морали имати за све те године, посебно вредност минималне потрошачке корпе породице са троје деце, то је овај суд нашао да сви изведени докази несумњиво указују да треће лице није имало законите приходе из којих би могла да финансира куповину наведене имовине, односно да постоји очигледна несразмеру између вредности наведене имовине трећег лица и њених законитих прихода остварених у напред

наведеном периоду, с једне стране и законитих прихода окривљеног ГГ, који према подацима Пореске управе Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање није остваривао приходе ни у радном ни ван радног односа, с друге стране, односно да је предметна имовина у целости проистекла из кривичног дела, јер постоји основана сумња да је окривљени незаконито прибављена новчана средства искористио за стицање наведене непокретности и возило марке "...", а која имовина је пренета на треће лице, супругу окривљеног АА.

У погледу имовине која је предмет захтева за привремено одузимање имовине од трећег лица ББ, ћерке окривљеног ГГ, првостепени суд је утврдио да је возило марке "...", са осталим карактеристикама као у изреци, регистровано на име власника ББ, на коме је стекла право својине 23.12.2020. године куповином возила од Привредног друштва ... за цену од 446.865,25 динара (у динарској противвредности око 3.700 евра) при чему је возило плаћено по фактури, која гласи на име ББ и коју је потписала у својству купца, што произлази из рачуна – отпремнице 2630/2020 од 23.12.2020. године. Надаље је првостепени суд утврдио да је мотоцикл марке "...", регистровано на име власника ББ, на коме је стекла право својине 09.03.2021. године куповином од Привредног друштва ... за цену од 1.409.600,00 динара (око 12.000 евра), што произлази из готовинског рачуна 079/21 МПМ од 09.03.2021. године, при чему фактура гласи на име ББ, коју је потписала у својству купца.

Дајући разлоге из којих је одбио захтев јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал за одузимање наведене имовине од трећег лица ББ, првостепени суд у образложењу побиијаног решења наводи да из свих изведених доказа неспорно произлази да је треће лице ББ стварни и фактички власник предметног возила и мотоцикла, а не окривљени ГГ, будући нема ниједног доказа који указује на то да је окривљени исплатио купопродајну цену или на било који начин учествовао у куповини предметног возила и мотоцикла, закључио усмени или писани уговор о куповини истих, јер из списка предмета произлази да напред наведени рачуни од 23.12.2020. године и 09.03.2021. године о куповини предметног возила и мотоцикла гласе управо на треће лице ББ, која је платила све таксе везане за регистрацију возила, као и премију осигурања осигуравајућем друштву, односно да не постоји ниједан доказ да је окривљени ГГ на било који начин пренео имовину проистеклу из кривичног дела на треће лице, а на основу кога су купљени предметни мотоцикл и возило, због чега, према закључку првостепеног суда није било од утицаја да ли је треће лице имало средстава да стекне предметно возило и мотоцикл.

Надаље, у односу на имовину трећег лица, ВВ, сина окривљеног ГГ, и то мотоцикл марке "...", регистарске ознаке ..., на коме је исти стекао право својине 15.05.2020. године куповином за цену од 645.544,40 динара (око 5.500 евра), при чему фактура гласи на име ВВ, коју је потписао у својству купца, првостепени суд се руководио истим разлозима када је одбио предметни захтев за одузимање ове имовине од трећег лица ВВ, као и у претходном делу образложења, наводећи да не постоји ниједан доказ да је окривљени ГГ на било који начин пренео имовину проистеклу из кривичног дела на треће лице, а на основу које је купљен предметни мотоцикл.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оспорава овакав закључак првостепеног суда имајући у виду да

је одредбом члана 3 став 1 тачка 8 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано да се трећим лицем сматра физичко или правно лице на које је пренета имовина проистекла из кривичног дела, а да се имовином проистеклом из кривичног дела сматра имовина власника која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима.

Према подацима матичне евиденције о осигураницима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање (РФ ПИО) за лице ББ постоје подаци о осигурању, пријаве и одјаве осигурања од 01.04.2022. године без одјаве, али не постоје подаци о стажу осигурања, зарадама, накнадама зарада, основицама осигурања, уговорним и другим накнадама и висини уплаћених доприноса остварених од 01.01.1970. године, а провером у Пореској управи утврђено је да за лице ББ не постоје поднете ПП пријаве, које се односе на остварене приходе у радном односу и приходе ван радног односа од 2003. године.

На основу података Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање (РФ ПИО) утврђено је да за лице ВВ у матичној евиденцији о осигураницима не постоје подаци о пријавама на осигурање и одјавама осигурања, као ни подаци о стажу осигурања, зарадама, накнадама зарада, основицама осигурања, уговорним и другим накнадама и висини уплаћених доприноса остварених од 01.01.1970. године, као и да на основу провера у Порекој управи за ово лице не постоје поднете ПП пријаве, које се односе на остварене приходе у радном односу и приходе ван радног односа од 2003. године.

Ценећи наведене доказе из којих је утврђено да трећа лица ББ и ВВ нису имали законите приходе из којих су могли да финансирају куповину напред наведене имовине, те како постоји очигледна несразмера између вредности имовине која је предмет захтева за привремено одузимање од наведених трећих лица, при чему трећа лица нису пружила доказе о законитости средстава којима је купљена предметна имовина, то је овај суд нашао да је предметна имовина трећих лица - ББ и ВВ у целости проистекла из кривичног дела, јер постоји основана сумња да је окривљени незаконито прибављена новчана средства искористио за куповину наведене имовине која је пренета на трећа лица, кћерку и сина окривљеног.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о предмету из надлежности Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, као и чињеницу да се имовина може отуђити на различите начине који не укључују обавезно законито и савесно располагање истом, то је овај суд нашао да би, без одређивања мере привременог одузимања предметне имовине, њено евентуално трајно одузимање било у знатној мери отежано или чак онемогућено, нарочито ако се има у виду сврха привременог одузимања имовине – обезбеђење несметаног вођења поступка за трајно одузимање имовине, у коме ће се донети одлука о коначној судбини привремено одузете имовине.

Дакле, собзиром да су у односу на трећа лица АА, ББ и ВВ испуњени сви услови за одузимање напред наведене имовине, прописани одредбом члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, то је Апелациони суд у Београду одлучио као у изреци решења под II.

Што се тиче захтева за привремено одузимање имовине од трећег лица АА, у односу на возило марке “...” TDI 4x4, регистарске ознаке..., возила марке “...”, регистарске ознаке ..., која су по потврди о привремено одузетим предметима одузета од СС, а чији формални власник је ДД, као и возила марке “...” регистарске ознаке ..., која такође по потврди о привремено одузетим предметима од 14.04.2022. године одузето од АА, а чији формални власник је ЋЋ, првостепени суд је ставом другим изреке побијаног решења правилно одлучио када је одбио захтев јавног тужиоца – Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр. 6/22 од 23.04.2024. године за привремено одузимање наведених возила од трећег лица АА. Ове пре свега из разлога што формални власници предметних возила ДД и ЋЋ у наведеном захтеву за привремено одузимање имовине нису означени као трећа лица на која је окривљени ГГ пренео имовину проистеклу из кривичног дела, па самим тим наведена возила нису могла бити привремено одузета од АА.

Из наведених разлога неосновано се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал побија првостепено решење у ставу другом у односу на наведена возила, због чега је жалба у у овом делу одбијена као неоснована.

С обзиром на наведене разлоге Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је применом одредбе члана 467 став 4 ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Мирјана Јанковић Недић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Растко Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић